గవరయ్యా మావం
గోర ప్రతిగ్న

ఏమిటో గుబులుగా ఉంది. ముందు గురించి తల్చుకుంటే హంపకార ఘందురంగా, క్లూలులేని కేసల్లేవుంది. ఏం జరగబొయ్యేదీ తెలియటల్లా!

భద్రం గాడు నా మీద రెండురోజుల్నించీ మహా:గుర్రుగా ఉన్నాడు. నన్ను గురో అంటంకూడా మానేశాడు. వాడికి ఎగస్ట్రా వేషాలమీద మోజు ఏం పోలేదు. మొన్నట్నించీ రోజూపోయి వేషా లేస్తున్నాడు.

''చేతిలో కానీలేకపోతే చచ్చేదెట్టా?'' అనీ, ''పోనీ కేసులన్నా ఉంటే అనుకోవచ్చు!'' అనీ, ''మనమూ డిటెక్టివులమే! అడగక్కల్లా!''అనీ, వాడు చాలా కఠినంగా మాట్లాడుతూవచ్చాడు.

వాడనకపోతే మటుకి నాకు తెలీదు గనకనా? ఏ బుద్ధి నున్నానో, మొన్న సరే పొమ్మన్నా. తెల్లారుజామునే లేచివెళ్ళి రాత్తిరికి తిరిగొచ్చాడు. మళ్ళీ నిన్న బయలు దేరాడు. "ఏంట్రా?" అంటే, "కంటిన్యూటీలే!" అన్నాడు. ఆ కంటిన్యూటీ ఏంటో, అది ఎంతకాలం ఉంటుందో నాకైతే తెలవదు గాని, వా డివాళ మళ్ళీ బయేలు దేరాడు.

వాడిచ్చిన చిల్లర డబ్బులు జేబులో వేసుకుని అట్టా కాఫీ హోటలు కేసి వెళ్ళా.

"అడుగోరోయ్ కే యాన్!" అన్నాడొకడు. అందరూ ఘొల్లున నవ్వారు. నన్ను చూసి మెచ్చు కుంటున్నారనుకున్నా.

"వొండ్రఃఫుల్! అమోహం!" అని ఎవడో అన్నాడు. మళ్ళీ అందరూ చప్పట్లుకొట్టి నవ్వారు.

అప్పటికీ నాబుర్ర సరయిన గాట్నపళ్ళా. నేనూ నవ్వా!

"ఏవయ్యోవ్ ఎగస్ట్రా డిటెక్టివ్? కొత్తకేసులేం పట్టలా?" అన్నాడొకడు నాకేసి తిరిగి.

"రెండు క్లూ లివ్వరా!" అన్నాడు ఇంకోడు.

ఆటే చూడగా వాళ్ళ ధోరణి అంత మరియాదగా, తోచలా నాకు. అందరు డిటెక్టివులనూ అట్టా చూస్తారా? పిస్తోలుపెట్టి పీకెనులిమెయ్యరూ?ఒక చిన్న పిస్తోలయినా లేకపోమట్టేగా నేను వీళ్ళకింత తేలికయిందీ?

వాళ్ళ కళ్ళల్లోకి కఠినంగా చూశా.

"అమ్మోవ్! అంతకుల్ని మాసినట్టు చూస్తున్నాడ్రోయ్!"

"అలవాటే గంగాధరా?"

"ఎంతమంది అంతకుల్ని పట్టావు హపరాధ పరిశోదకా?"

ఇట్లా తలా ఓ కూతా కూశారు. ఇడ్డిన్లు నాకు మింగుడుపడ్డా, కాఫీమింగుడు బడ్డా ఎంతొట్టు పడితే అం తొట్టు. నేను చివాల్న లేచి నిలబడి, "మీరంతా ఆ డిటెక్టివుగాళ్ళకి యేజెంట్లని నేను తెలుసుకో గలిగిన సంగతి మీరు మరచి పోతున్నారు. ఈ కే యాన్ తడాకా మీరు ఇవ్వాళ గాకపోతే రేపైనా చూడక పోరు. నవ్వినె నాపచేనే పండుతుంది. నాక్కూడా ఒక హీల్ మాన్ కారు రాకపోదు, నేను కూడా అక్కడికీ ఇక్కడికీ దూసుకు పోకపోను. ఒప్పుకుంటా, నాకు మేడమీద గదు ల్లేవు, టెలిఫోను లేదు. కాని వస్తయి! తొందర పడకండి!... ఎంతమంది అంతకుల్ని పట్టానా అడుగుతున్నారు? పట్టా, పట్టటానికి శానామందిని పట్టా! వాళ్ళని కంబం ఎక్కించ లేదంటే ఎందు కెక్కించలేదూ? పోలీసులు నా సహాయం కోరటం లేదు. ఒక్క ఏసీగాని డీసీగాని నన్ను ట్రంకు చేసిన పాపాన పోలేదు. అందరూ ఆ మిగిల్న డిటెక్టివులనే అలోవ్ చేస్తున్నారు. ఇదంతా కుట్ర! నాకు తెలుసు. కాని ఈ కేయాన్ ఇక వూరు కోడు. పోలీసులు ట్రంకుచేసినా చెయ్యకపోయినా అంతకుల్ని వెంటబడి తరిమి తరిమి కొడతాడు. కంబా లెక్కిస్తాడు! సూస్కోండి కే యాన్ తడాకా! కాస్కోండి కే యాన్ దెబ్బ!" అంటూ సహంతాగిన కాఫీ, సహం తిన్నయిడ్లీ వొదిలేసి బయటి కొచ్చేశాను.

"కే యాన్ బాబూ ?"

వెనక్కు తిరిగి చూశా. అంతయెత్తూ, అంత పొడుగూ, అంత సన్నమూ, అంత లావూ, అంత ముసలీ, అంత పడుచూ కాని వాడొకడు, ఒక కాలు కొద్దిగా లాగుతూ నన్ను కలుసుకోవటానికి వస్తున్నాడు.

''ఏంటి?'' అన్నాను, ఆ మనిషిని దగ్గిరికి రానిచ్చి.

''మీా యింటిదాకా వస్తాపద. కాలు కాస్త జవి(కింది—బస్సునించి అరిజెంటుగా దిగటంలో. వెనకటి లాగవంలేదు దేహానికి.''

''బస్సులోంచి అంత అరిజెంటుగా ఎందుకు దిగాలిసొచ్చిందో తెలుసుకోవచ్చా?'' అన్నాను.

''అ(, ఏంవుండదిలే? కుర్ర కొర్నాసి లటిక్కిన పరుసు తీసి నా చేతి కందిచ్చాడు. 'హోల్డానయ్యోవ్ సె(వుడెట్టా ?'. అంటూ దిగేశా. 'సచ్చాడు. సచ్చాడు' అన్నారంతా. కాలు కొంచెం జ(వికింది.''

వాడు చెప్పింది నా కేమీా అర్థం కాలేదు. కాని వివరంగా అడిగి తెలుసుకునేటంత ఉత్సాహం లేక పోయింది.

''సెప్పొచ్చిందే(వంటే,నువ్వంత మనసు కట్ట పెట్టుకోవాల్సిన పనేం లా!'' అన్నాడు.

''అదెట్టా?'' అన్నా.

''ఈ వూళ్లో ఒక్క డిటెక్టివు నాకొడుక్కీ కారు లేదు, నే సెబుతున్నా యినుకో!''

''ఒక్క—'' నా నోట మాటరాలేదు. చివరకు, ''అబద్ధం!'' అని మటుకు అనగలిగా.

''ఇదుగో, మన సేద్దెబ్బతినని డిటెక్టివు ఈ ఊళ్లో లేడనుకో. ఓసారి ఒక పెద్ద డిటెక్టివు పాకెటే పిక్కి జేశా!''

''నిజం?''

''మొత్తం:సుబతాగా! బస్సెక్కాడు. టిక్కెట్టు కొనాలంటే అణా ఉందనుకున్నావా? దిగెల్ల పోయాడు! వక్కనే నిలబడున్నా!''

''ఒక్క క్లూకూడా లేదా?''

"ఇంకా కులూ లేంది, కులూలు. అతునీన్న అంటికాడ సొరుగులో సూసుకోవలిసిందే. పరుసులో ఏం తొమ్మిదిరూపాయల పై సిలుకుండది. కొంత కండగటరుకిచ్చా. మనోడేలే!"

"అంతమంచి డిటెక్టివు అయుండడు," అన్నా.

"కాడూ? మోతుబరంటే నమ్మ. అయ్, అట్ట మీన రంగుల బొమ్మ గుద్ది అట్టా యిసిరేత్తే పన్నెండేలు జెల్లాల్సిందే!యేంటనుకున్నావ్? మారాజు హత్తవాసి అంత మంచిది గాదన్నమాటే గాని పెద్ద సెయ్యి గదూ?"

"అబ్బా!"

"సెలకి మూడు కేసులకు సచ్చు లేదంటే నమ్మ."

"నన్ను చూసి అంతానవ్వుతున్నారు. నాగతి ఇట్లా రాసుంది."

"రాసే మొగోడుంటే ఇట్టెందుకుంటావంటా!అది లేకేగా?... అయిందా, ఆ యింకో డిటెక్టివుండాడు ఆయన పేరేంటొ వుండె. సైకిలెక్కి దిరుగుతాడు."

"ఛీ. ఛీ! సైకిలెక్కి తిరిగే డిటెక్టివు ప్రపంచంలో ఎక్కడా లేడు."

"లేడూ? ఎ(రొడ్డుతా? ఆయన డిటెక్సన చేయడు. అయితేం? ఆయనకింద మోత డిటెక్టివు లుంటారు. అవీ పెద్ద కాతాయే. కాని సడీ సప్పుడీ లేకుండా సాగిపోతోంది. మరి నువున్నా వనుకో. నీ దారే వేరు. నీ తరా యేరు. నీదంతా గమ్మత్తు యెవారం. ఆ డిటెక్టివులతో యిట్ట మాట్లాడతా ననా? ఒక్కనాటికి!"

"చూడు, మావా? నీపేరేమిటి?" అన్నాను.

"నన్ను గవరయ్యంటార్లే, అల్లుడా! అట్ట కూసుందామా? నీకో సిన్న గమ్మత్తు చెప్పాలె."

ఇద్దరం కూచున్నాం.

"మళ్లీ ఏ ఇనస్పెక్టరుతోనన్నా అనేవు ?"

"నేను డిటెక్షన్ చేసిన రహస్యాలయితే చెబుతా నేమోగాని నీఅంతట నువు చెప్పేవి నేనెందుకు చెబుతాసూ? నాకా మాత్రం నీతి లేదా ?" అన్నాను.

"అదీ మాట! నువు నాకు నచ్చావల్లుడా. సూడో, ఓ పాలి యీ డిటెక్టివు లందర్నీ గడ్డి కరిపించా. చెప్పుకుంటారేమో సూడు! ఆళ్ళెందుకు సెప్పుకుంటారూ ?"

"ఏమిటి, మాఁవా ? చెప్పవ్ ?"

"నువు విరుద్దిలోకి రావలసినోడివి గనక నీకు కొంచెం కేడీల యిసయం తెలిసుంటం మంచిది. అది నా గొప్పకేసనుకో."

"ఏంజేశావేంటి ?"

"మళ్ళీ అదీ గిదీ యెందుకూ ? అంతకం జేసేశా!"

"ఎందుకట్లా ?" అన్నాను. నాకు కాళ్ళూ చేతులూ చల్ల బడ్డట్టయింది.

"ఎందుకంటావేం టల్లుడా ? ఈల్ల డిటెక్సను పస ఏందో తెలుసుకోటానికే! ఈ డిటెక్టివు నవల్సనీన్నీ ఇంకెందుకెట్టా ?"

"అది నిజమే! అందులో తప్పులేదు."

"సూడో, ఆ అంతకానికి ఎంత శ్రమపడ్డానని! ఇంత బురద తీసుకున్నా ?"

"దేనికి ?"

"దేనికేంటి ? బూడుసులకు రాసుకోటానికి! అంతకం జరిగిన చోట గురుతు లెయ్యొద్దూ ?"

"అబ్బా!"

"సూడో, ఇంత రంగు తీసుకున్నా."

"ఎందుకూ?"

"ఎందుకా, యేలిముద్దర్లు శవంనిండా గోడల్నిండా యెయ్యటానికి."

"ఆయ్?"

"ఆయ్! అయిందా? సూడో, ఒక డబ్బా సిగిరెట్లు తీసుకున్నా!"

"ఆటితో ఏం పని?"

"సిగిరెట్లు కాల్చి అంతటా నుసిరాల్చి పిక్కెలు చుట్టూతా పడెయ్యటానికి!"

"అబ్బా! అన్ని క్లూలే?"

"కలూలన్న కలూలా, అల్లుడా? సూడో ఇంత పొడుపేయేట కత్తి తీసుకున్నా. దానిమీద నాపేరు చెక్కేశా!"

"ఆయ్?"

"ఆయ్! ఇయ్యన్నీ ఒక కారులో యేసుకోనీ, కారు తోల్రాతిన్నగా కీల్పాకు కేసి యెళ్ళా. అక్కడ ఒక పెద్ద లచ్చాదికారి మేడుండది. మిట్టమద్దేన్నమేళ! ఒక్క పిట్టలేదు. గంట సరిగా పన్నెండు గంటల ఒకటిన్నర నిముసమయింది. కారును గోడమీదిగా ఎక్కించి లోపలికి దించా. ముందు పోశిచీలో కారు ఆపి, మెట్లెక్కి పైకెళ్ళా. కింది హాలులో లచ్చాదికారి పెళ్లాం, కూతురూ, కొడుకూ, అల్లుడూ, కోడలూ, మనవడూ, మనవరాలూ కూచుని పేకాడుతున్నారు.

"నేను మెట్లెక్కి పైకెళ్ళా. పైన ఎడంచేతిపక్క ఒక పెద్ద గదిలో చిన్నగది ఉండది. చిన్నగదిలో ఒక బుల్లిగది ఉండది

అందులో లచ్చాదికారి కూచుని చుట్ట కాల్చు కుంటున్నాడు. యెనకపాలెళ్ళి యేట కత్తితో మెడమీద ఒక్కటిచ్చుకున్నా. 'సచ్చాన్రో !' అని అరుస్తా లచ్చాదికారి సచ్చిపోయాడు.

"నేదెబ్బయేసేసరికి పన్నెండూ రెండయిందనుకో. ఆడుప్యానం యిడిచేసరికి పన్నెండూ రెండున్నరయింది. నేను బూడుసులకి బురదపట్టించి గదంతా చెడతొక్కా. అ తరవాత రంగుతీసి శవంనిండా, గదినిండా యేలిముద్దర్లేశా. తరవాత ఓ పది సిగిరెట్లు ఒకదానికొకటి అంటించి, నుసి గదంతారాల్చి, కాల్చిన ఒక్క అగ్గిపుల్లా, పది పిక్కెలూ కుప్పగా ఒకపక్క పెట్టా."

"భలే క్లూ !" అన్నాను.

"సూడో, ఇదంతా అయేపాటికి పన్నెండూ ఇరవై రెండు ముప్పావయింది. అప్పుడొక్క సావుకేకపెట్టి, బుల్లిగదిలొంచి సిన్నగదిలోకివచ్చి, బుల్లి గదిలోపల గడియపెట్టి, అట్టానే సిన్న గదికీ, పెద్దగదికీ కూడా గడియలుపెట్టి బయటికెళ్ళిపోయా. నేను పెట్టిన కేకకి అందరూ వచ్చారు. తలుపులన్నీ పడదోసుకుని లోపలికెళ్ళితే ఏ ముండదీ ? శవం !

"లచ్చాదికారాయె, ఊళ్ళో ఉండే ఏబీసీడీలందరికీ టెలిఫోను కొట్టారు. డిటెక్టివు లందర్నీ మూకఉమ్మడిగా రమ్మన్నారు. అంతా వచ్చారు. సిగిరెట్లు దమ్ము పీల్చారు. తలా ఓటి కూశారు.

"ఇది హత్య అని మరిచిపోతున్నారు,' అని ఒకడూ, 'లచ్చాదికారి అని మరిచిపోకండి' అని ఇంకొకడూ, ఎవరిఇష్టం వచ్చినట్లు వాళ్ళు పేలారు. అందరూచేరి చివరికి ఆత్మహత్య అన్నారు. లచ్చాదికారే యేటకత్తి తీసుకుని మెడమీద ఒకయేటేసుకున్నాడన్నారు. చెల్లూ !"

"క్లూలో, మాఁవా? నువ్వు చుట్టూతా పారేసిన క్లూలేమయాయి? కత్తిమీద నువ్వు చెక్కిన పేరు! గదినిండా నీ వేళ్ళ గుర్తులు! అన్నిటికన్నా గొప్ప క్లూ పదిసిగిరెట్లు తుంపులతో బాటు ఒకేఒక అగ్గిపుల్ల! ఇవన్నీ ఏమయాయి? అహా ఆ కేసు నాకు రాకపోయెనే, మాఁవా. నిన్ను కంబం ఎక్కించుండే:వాణ్ణి!"

"అట్టనా, అల్లుడా? నేనంత పిచ్చోణ్ణను కున్నావా? అసలు కీలకం నేను నీకు చెప్పలేముగా? వాళ్ళు నేను పెట్టిన కేకవిని కిందినించి పరిగెత్తు కొచ్చారుగా. హత్య పన్నెండూ ఇరవై రెండు ముప్పావుకు జరిగిందని అందరూ తప్పుదారిన పడ్డారు. పన్నెండూ రెండున్నరకే హత్య జరిగిందని తెలిస్తే కొంతవోవన పడేవాళ్ళే. అక్కడే పప్పులో కాలేశారు. కేసు యిప్పటం ఇంకా ఆళ్ళ తరమా, ఆళ్ళను పుట్టించిన బ్రెమ్మతరమా?"

"క్లూలు, మాఁవా? క్లూల సంగతి చెప్పవేం?" అన్నాను, ప్రాణం కొట్టుకు పోతూ.

గవరయ్య అటూ ఇటూ చూసి ముందుకువంగి, "సూడూ మల్లా యెక్కటా అనమాక! నేను హత్య జరిగిన గదిలోంచి వచ్చే ముందేం జేశాననుకున్నా? ఒకవిధమైన గ్యాస్ వదలి మరీ వచ్చా!"

"గ్యాసా?"

"గ్యాసు!"

"వొదిల్తే?"

"చులూలూ గిలూలూ పైసలా! మాట్టాడ్డాని కీల్లేవంచే. యేలిముద్దర్లు, సిగరెట్లు పీకెలు, మసి, బురద-అంతా పైసలా. ఒక్కటి కనబడలేమ, ఇంకా నయంగాదూ? శవమన్నా కనబడింది!"

"హ త్తెరీ !" అన్నాను. "వొంౖడఫుల్ ! హత్యాశ్చర్యం !"

"నువ్వట్టంటావాని నాకు తెలీదా అల్లుడా ? ఈ డిటెక్టివుల, కందకుండా హత్య చేస్తానని ౖపెతిగ్నచేసి నిలబెట్టుకున్న వాణ్ణి ! ఏంటనుకున్నావో !...అట్లా యెల్లి—" అంటూ గవరయ్య లేచాడు.

నేను ఆలోచిస్తున్నాను. ఒక విధమైన గ్యాసు, తస్సదియ్యా! ఈ గ్యాసు అంతకు లందరికీ తెలిస్తే మేం డిటెక్టివులం ఏమయేట్టు?

☆